

2010. január 11-én benyújtott kereset — Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Európai Parlament és Tanács

(T-18/10. sz. ügy)

(2010/C 100/64)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada), Nattivak Hunters & Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada) Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation (Pangnirtung, Kanada), Jaypootie Moesesie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq, Kanada), David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada), Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada), Efstathios Andreas Agathos (Athens, Greece), Canadian Seal Marketing Group (Quebec, Kanada), Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Kanada), Fur Institute of Kanada (Ottawa, Kanada), NuTan Furs, Inc (Catalina, Kanada), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Kanada), Johannes Egede (Nuuk, Kanada), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk, Kanada) (képviselek: J. Bouckaert, M. van der Woude és H. Viane ügyvédek)

Alperesek: az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;
- a Törvényszék semmisítse meg az 1007/2009 rendeletet az EUMSZ 263. cikk alapján;
- a Törvényszék az alperest kötelezze a felperes költségeinek viselésére;
- a Törvényszék az alperest kötelezze a saját költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperesek — inuit fókavadászok és vadbefogók, a fókatermékekkel kapcsolatos egyéb tevékenységekben más módon érintett magánszemélyek, inuitok érdekeit képviselő szervezetek, valamint a fókatermékek feldolgozásával foglalkozó egyéb magánszemélyek és vállalkozások — kérik a fókatermékek kereskedelméről szóló, 2009. szeptember 16-i 1007/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ megsemmisítését, amely korlátozásokról rendelkezik a fókatermékeknek az Európai Unió piacán történő forgalomba hozatala vonatkozásában.

A felperesek keresetük alátámasztására három jogalapra hivatkoznak.

Elsőként a felperesek azzal érvelnek, hogy az Európai Parlament és a Tanács jogbeli tévedést követett el, amikor az EK 95. cikket (jelenleg EUMSZ 114. cikk) használta jogalapul a megtámadott rendelet elfogadása során. E tekintetben a felperesek azt állítják, hogy az Európai Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata megerősíti, hogy az EK 95. cikkben említett intézkedések valódi céljának kell lennie a belső piac létrehozása és működése feltételeinek javítása, és önmagában az a körülmény, hogy hatással vannak a létrehozására, nem elegendő az EK 95. cikk alkalmazhatóságához. A felperesek álláspontja szerint a megtámadott rendelet nem eredményezi ezt — az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatában is megkövetelt — a javulást, hanem ellenkezőleg, ténylegesen megszünteti a rendelet hatálya alá tartozó fókatermékek belső piaca létrehozásának minden lehetőségét.

Másodszor, a felperesek arra hivatkoznak, hogy az alperes jogbeli tévedést követett el az EUSz 5. cikkben, illetve a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben kimondott szubszidiaritás és arányosság elvének megsértésével. Azt állítják, hogy az alperesek nem bizonyították, miért szükséges az Európai Unió szintjén történő beavatkozás. A felperesek rámutatnak, hogy eddig csupán két tagállam vezetett be tilalmat a fókatermékek vonatkozásában. Ezenkívül azzal érvelnek, hogy még abban az esetben is, ha az Európai Unió szintjén hozott intézkedések célja a szubszidiaritás elvéhez kapcsolódó követelmények teljesítése, kevésbé kényszerítő intézkedések is elegendők lettek volna a rendelet céljának eléréséhez. A felperesek nem értenek egyet azzal, hogy az alperesek a fókatermékek kereskedelmének szinte teljes körű tilalmát választották ahelyett, hogy kevésbé kényszerítő egyéb megoldásokat, például címkézési előírásokat fogadtak volna el.

Harmadszor, a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet jogtalanul korlátozza a felperesek megélhetési lehetőségeit azzal, hogy gazdasági tevékenységüket a hagyományos vadászati és megélhetési módszerekre szorítja vissza. Azt állítják, hogy a mindennapi életük közvetlen érintettsége ellenére sem a Tanács, sem az Európai Parlament nem hallgatta meg őket. Ezenkívül arra hivatkoznak, hogy az Európai Parlament és a Tanács nem mérlegelték az inuit közösségnek az Antarktiszon való túléléséhez kapcsolódó érdekét az Unió bizonyos polgárainak erkölcsi meggyőződésével szemben, következésképpen megsértették az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) 1. Jegyzőkönyvének 1. cikkét, valamint az Egyezménynek az Egyezmény 9. és 10. cikkével együttesen értelmezett, a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kifejtett 8. cikkét, valamint a felperesek meghallgatáshoz való alapvető jogát.

⁽¹⁾ HL 2009. L 286., 36. o.